ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ประสบการณ์การถูกทำร้าย และความต้องการการช่วยเหลือของ ภรรยาที่ถูกสามีทำร้าย

. ชื่อผู้เขียน

นางสาว วิรีภรณ์ ชัยเศรษฐสัมพันธ์

พยาบาลศาสตรมหาบันฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลสตรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เทียนสวัสดิ์ ประชานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทรรัตน์ เจริญสันติ กรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา ปริสัญญูกุล กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณี ฟองแก้ว กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สุคนชสรรพ์ กรรมการ

าเทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์การถูก ทำร้ายและความต้องการการช่วยเหลือของภรรยาที่ถูกสามีทำร้าย ผู้ให้ข้อมูลคือภรรยาที่ถูกสามีทำร้าย จำนวน 10 ราย ที่มารับการตรวจรักษาที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โรงพยาบาลนครพิงค์ โรงพยาบาลสันทราย และโรงพยาบาลสารภี และมีที่พักอยู่ในเขตที่ผู้วิจัย สามารถติดตามสัมภาษณ์ได้ ระหว่างเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2543 เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางประกอบการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สังเกต และจดบันทึกสนาม วิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิธีแจกแจงความถี่ ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์การถูกทำร้ายในระยะเวลาที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ประมาณ 7 เดือนถึง 23 ปี สาเหตุเกิดจากความขัดแย้งที่ภรรยาไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการของสามี ส่วนรูปแบบและความรุนแรงของการถูกทำร้ายเปลี่ยนแปลงไปตามระยะ เวลา โดยในระยะแรกเป็นการทำร้ายจิตใจ และเปลี่ยนเป็นการทำร้ายร่างกาย ส่วนความรู้สึก ของผู้ให้ข้อมูลภายหลังเหตุการณ์ยุติ ขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งและความรุนแรงของการทำร้าย เมื่อลูก ทำร้ายครั้งแรกที่เหตุการณ์ไม่รุนแรง ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกสับสนและเสียใจ แต่ถ้าลูกทำร้ายอย่างรุนแรง หรือลูกทำร้ายซ้ำ ความรู้สึกจะเปลี่ยนเป็นเจ็บใจ แค้นใจ และโกรช อย่างไรก็ตามความรู้สึก คังกล่าวจะค่อยๆลดลง เมื่อเวลาผ่านไปโดยไม่เกิดเหตุการณ์ซ้ำ และสามีให้สัญญาว่าจะไม่ทำร้ายอีก ส่วนวิธีจัดการกับปัญหาภายหลังลูกทำร้ายมี 3 วิธี คือ แก้ปัญหาด้วยตนเอง บอกเรื่องราวกับบุคคลอื่น และแจ้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจเหนือกว่าเพื่อให้ช่วยจัดการกับปัญหา ทั้งนี้การเลือกใช้วิธีการใด ขึ้นอยู่ กับความรุนแรงของการลูกทำร้าย แหล่งให้ความช่วยเหลือ และผลลัพธ์ของวิธีแก้ปัญหาที่เคยปฏิบัติ

สำหรับความต้องการการช่วยเหลือภายหลังถูกทำร้าย ได้แก่ ความต้องการด้านความ ปลอดภัย ด้านกำลังใจ ความเห็นใจ ด้านความเป็นอิสระ ด้านกฎหมาย และด้านคำปรึกษาเกี่ยวกับ การดูแลสุขภาพ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าบุคลากรทางด้านสุขภาพควรจัด โครงการ บริการให้คำปรึกษาแนะนำแก่สามีและภรรยา ตั้งแต่ระยะก่อนแต่งงาน ขณะเกิดปัญหา และภายหลังเกิดเหตุการณ์ จัดทำโครงการที่ช่วยเสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่ผู้หญิง รวมทั้งเผยแพร่ ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการทำร้ายภรรยา เพื่อให้สังคมตระหนักถึงปัญหา มีค่านิยมเกี่ยวกับบทบาท ทางเพศที่เหมาะสม และให้ความช่วยเหลือแก่ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ Thesis Title

Experiences of Abuse and the Need for Assistance of Abused Wives

Author

Miss Wireeporn Chaisetsampun

M.N.S.

Nursing Care of Women

Examining Committee:

| Assistant Professor | Dr. Sujitra | Tiansawad | Chairman |
|---------------------|--------------|--------------|----------|
| Assistant Professor | Jantararat 🔎 | Chareonsanti | Member |
| Associate Professor | Dr. Sukanya | Parisunyakul | Member |
| Assistant Professor | Dr. Warunee | Fongkaew | Member |
| Assistant Professor | Dr. Achara | Sukonthasarn | Member |

Abstract

The purpose of this qualitative research was to explore the experience of abused wives and their needs for assistance. The key informants included 10 abused wives who came to the emergency room at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital, Nakornping hospital, Sansai hospital, and Sarapee hospital during September 1999 to February 2000. The research instruments developed by the researcher consisted of the personal data profile and interview guidelines. Data were collected by in-depth interview and observation with field notes. Demographic data were categorized and qualitative data were analyzed using content analysis.

The results of this study revealed that the key informants had experience of being abused for different duration, ranging from approximately 7 months to 23 years. The cause of the abuse was the couple's conflict over the husbands demands and the key informants failure to respond to such demands. Forms and severity of the abuse had changed over time, developing from emotional abuse to physical abuse. Feelings of the key informants after each episode of the abuse were different, depending on the number and severity of the abuse. Initially they felt confused

and sad, but when the abuse took place repeatedly, they felt angry and vengeful. However, when the abuse did not reoccur and their husbands vowed not to do the same, their negative feelings subsided. There were three ways the key informants used to handle their problems in trying to deal with the problems by themselves, telling someone else, and notifying a superior person so that they would be helped. The decision to choose any of these three ways was dependent upon the severity of the abuse, availability of help, and how their previous solutions had worked.

The needs for assistance were revealed to be needs for security, moral support, sympathy, independence, legal support, and consultation about their health.

Based on the results of this study, the researcher recommends that health professional organize projects to provide the consultation to couples before their marriage, while the conflict develop, and after their abuses. They should also run programs to empower women, and to publicize information regarding wife abuse to increase public awareness of this problem, to encourage them to adopt proper value on gender roles and to provide assistance to the abused wives effectively.